

Ministerie van VWS

(10)(2e)

Postbus 20350
2500 EJ 'S-GRAVENHAGE

Onderwerp Vergoeding noodhospitaal MECC
Datum 17 juli 2020
Uw kenmerk --
Ons kenmerk B-20-5354
Contactpersoon drs. W.J. Adema RA MBA

Sparrenheuvel 16
Postbus 520
3700 AM Zeist
(10)(2e)
info@zn.nl
www.zn.nl

Geachte mevrouw (10)(2e)

Op donderdag 9 juli hebben wij gesproken over de vergoeding van het noodhospitaal MECC. Ter vergadering heb ik kort onze zienswijze toegelicht. Ook in eerdere overleggen, hebben wij op verschillende momenten gesproken over de vergoeding van noodhospitaal. In deze brief zetten wij onze zienswijze nader uiteen.

Laat ik allereerst beginnen met het begrip dat, indachtig de toenemende COVID19 crisis, lastige besluiten genomen moesten worden in een kort tijdsbestek en waarop op basis van (toen) beschikbare informatie, snel is gehandeld, gelet op de omvang en snelheid van de verspreiding van het coronavirus.

Hoewel zorgverzekeraars begrip hebben voor deze situatie, en het korte tijdsbestek van handelen, geldt dat zij het des te belangrijker vinden dat dergelijke besluiten, in beperkte tijd, goed zijn afgestemd met de desbetreffende belanghebbenden. Om die reden hebben zorgverzekeraars aangegeven dat zij aan de lat staan voor vergoeding van de kosten, zolang deze hun oorsprong qua besluitvorming in ROAZ-verband hebben. Daar dient noodzaak te zijn afgestemd en vindt besluitvorming plaats. Dit uitgangspunt hebben wij verschillende keren onder uw aandacht gebracht en is ook bekend in de ROAZ-en. Over een aantal noodlocaties is dientengevolge via een snelle procedure daadwerkelijk besloten in ROAZ-verband. De procedure en afspraken werkten derhalve goed en snel in de praktijk.

Voor het noodhospitaal MECC geldt dat deze ultimo maart is ingericht als overloopfaciliteit voor tweedelijnszorg. De Raad van Bestuur van het Maastricht UMC+ heeft daartoe besloten (na afstemming met de DPG van de GGD-Zuid Limburg) gelet op de exponentieel stijgende aantal COVID19-bestemmingen en de gevolgen van dien voor de zorgvoorzieningen. Het besluit tot oprichting van een noodhospitaal is niet besloten in ROAZ-verband, dan wel is de ROAZ om instemming gevraagd. Het besluit is enkel medegedeeld in ROAZ-verband.

Zoals hierboven uiteengezet, is voor zorgverzekeraars leidend dat zij aan de lat staan voor de kosten van noodlocaties waarover in ROAZ-verband is besloten. Dit is niet enkel relevant in het kader van de gemaakte kosten, maar ook relevant als het gaat om het vaststellen dat in de regio een dergelijke

noodlocatie noodzakelijk is en niet onbelangrijk ten behoeve van het borgen van de personele bezetting van de voorziening. In casu van het noodhospitaal MECC zijn door een aantal zorgpartners bezwaren gemaakt vanwege de personele inzet. Zo is door de VVT- en huisartsenvertegenwoordiging opgemerkt dat zij geen capaciteit hebben om het MECC te bemensen.

Juist vanwege die noodzakelijkheid en het borgen van personele capaciteit, maakt besluitvorming tussen en met alle belanghebbenden in ROAZ-verband des te belangrijker. Tot slot is van belang dat vanwege de bijzondere omstandigheden van de COVID 19 crisis zorgverzekeraars juist over dergelijke kosten een variant op het representatiemodel hebben afgesproken. Dat betekent dat de kosten door alle ZN-leden gedragen zullen moeten gaan worden. Mede hierom is het afgesproken traject via het ROAZ van belang. Zorgverzekeraars moeten zich er immers van vergewissen dat de noodzaak (en doelmatigheid) voor oprichting van de noodvoorziening en van de personele bezetting die van voldoende omvang en niveau dient te zijn.

Tot slot geldt dat de voorziening niet is gebruikt door onze verzekerden. Dat maakt de financiering/vergoeding hiervan des te lastiger. Zorgverzekeraars zijn daarom van mening dat dergelijke voorzieningen beschouwd moeten worden als noodvoorzieningen die vanuit noodbeschikbaarheidsvoorzieningen/Rijkswege vergoed moeten worden.

Gelet op het voor zorgverzekeraars zwaarwegende argument dat de besluitvorming buiten ROAZ-verband heeft plaatsgevonden, en gelet op het argument dat er geen mogelijkheid is geweest om te beoordelen in hoeverre alternatieven mogelijk passend(er)/doelmatig(er) georganiseerd hadden (kunnen) geweest, zijn zorgverzekeraars van mening dat zij niet aan de lat staan voor de vergoeding van kosten die als gevolg van besluitvorming van de RvB zijn genomen. De betrokkenheid in de besluitvorming van de ROAZ (en zo ook die) van zorgverzekeraars is zeer summier geweest, terwijl laatstgenoemden nu formeel worden gevraagd de kosten te vergoeden.

In het akkoord dat zorgverzekeraars met de ziekenhuizen hebben gemaakt betreffende kosten van de coronacrisis, is expliciet besloten de kosten voor extra capaciteit buiten het ziekenhuis, buiten de tekst van het hoofdlijnenakkoord te houden. Deze kosten worden buiten de regeling om besproken. Zoals aangegeven tijdens ons overleg van 9 juli jl., treden wij graag met u in overleg om in breder kader de gemaakte kosten van de coronacrisis te bezien, zo ook deze kosten. Het uitgangspunt voor zorgverzekeraars blijft daarbij dat de hierboven genoemde kosten niet ten laste van zorgverzekeraars worden gebracht. Een afschrift van deze brief zullen wij delen met de RvB Maastricht UMC+. De zorgverzekeraars hebben zelf eveneens een formele vraag vanuit Maastricht UMC+ ontvangen. Deze brief zullen we bijvoegen in het antwoord dat zij zullen geven.

Met vriendelijke groet,

(10)(2e)

drs. W.J. Adema RA MBA
directeur Zorg